

værende Forhold ikke ret vel kunne undgaa deres Straf. Det ærede Medlem fremhævede et Tilfælde med en Dreng, som efter det ærede Medlems Fremstilling var blevet uhyre inhumant behandlet. Dommerne vare optraadte som rene Lovmaskiner, og der blev afsagt en Højesteretsdom for 8 Dage siden, som det ærede Medlem fandt var et Mønstrum af Inhumanitet. Det ærede Medlem gav en Fremstilling af denne Sag, og hvis det ærede Medlems Fremstilling var rigtig, skulde jeg ganske vist indrømme, at den lille Dreng var bleven meget strengt behandlet. Det ærede Medlem forklarede: „En stakkels tuberkuløs Dreng har stjaalet lidt Slikkeri, lidt Chokolade, en forholdsvis lille Forseelse“, og senere siger han: „Denne Dreng havde stjaalet lidt Chokolade, og han sad i fire Maaneder i Varetægtsarrest, og saa dømtes han til 24 Slag Rotting. Nu viste det sig imidlertid, at han var tuberkuløs og altsaa ikke kunde taale denne Straf. Sagen appelleredes til Højesteret; Defensor gjorde en Del for at redde ham, men Højesteret idømte ham 60 Dages Fængsel paa sædvanlig Fangekost. Sædvanlig Fangekost er, som de Herrer maaske vide, indskrænket Fangekost“ (Afbrydelse af *Borgbjerg*). Det staar i Tidenden. (*Borgbjerg*: Det staar i Fortrykket, ikke i Eftertrykket.) Saa akcepterer jeg selvfølgelig det ærede Medlems Rettelse, som først er kommen frem i Eftertrykket. (*Borgbjerg*: Jeg sagde det ikke!) Gud bevares, det tvivler jeg slet ikke paa. Altsaa: „Sædvanlig Fangekost er, som de Herrer maaske vide, indskrænket Kost, det er jo næsten en Dødsdom, der udtales over den stakkels sygelige Dreng, 4 Maaneders Varetægtsarrest, 2 Maaneders Fængsel paa indskrænket Kost for en tuberkuløs Stakkel, fordi han har stjaalet en Smule Chokolade! Saadan er vor Lovgivning.“

Ja, det ser jo slemme ud efter det ærede Medlems Fremstilling; men hvordan hænger nu Sagen sammen? Det er ikke nogen rar lille Dreng. Ved Dom af 11. Marts 1898 blev han for Tyveri anset med en Straf af 15 Slag Ris; ved Dom af 18. Februar 1899 blev han for Tyveri anset med en Straf af 15 Slag Ris; ved Dom af 24. Marts 1900 blev han anset med en Straf af 15 Slag Rotting. Han har altsaa taget sig en Tur en Gang om Aaret. Nu under denne Sag forholder det sig slet ikke rigtig, at han blot har stjaalet lidt Chokolade, nej, han er indviklet i en Sag, hvor en af otte Medlemmer bestaaende Tyvbandes Meriter ere til Undersøgelse; og

for hans Vedkommende er det oplyst, at han for det første i Forening med en anden har stjaalet en Kurv med Brød til en samlet Værdi af 3 Kr. fra en Bagervogn, der holdt paa Gaden. Endvidere er det oplyst, at han sammen med to af de andre en Aften ved 9-Tiden er gaaet ind i en anden Bagers Forretningslokale, hvortil en anden af dem havde skaffet sig Adgang ved Vold, og der havde de stjaalet en Kasse Kager til samlet Værdi 3 Kr. Endelig er det oplyst, at han tillige med tre andre af Banden har truffet Aftale om at gøre Indbrud hos en Detailhandler, og i Henhold til denne Aftale begyndte han og en anden med at stjæle noget Værktøj til at bryde ind med. Sammen med en anden sammensvoren brød han derefter, medens to andre holdt Vagt, ind hos Detailhandleren, hvor de stjal ca. 2 Kr. i kontante Penge, to Sparemærkebøger, hvorpaa indestød i alt 4 Kr. 20 Ø., og en Del Cigarer og Drikkevarer til samlet Værdi 8 Kr. Det er den lille Dreng, der har stjaalet lidt Chokolade! Det forekommer mig rigtignok, at naar det ærede Medlem vil komme og angribe Domstolene, kalde Dommerne for rene Lovmaskiner, tale om, at en nylig afsagt Højesteretsdom er et Mønstrum af Inhumanitet, saa burde han forinden have skaffet sig behørig Oplysning om, hvad det var, han vilde tale om, saa burde han have skaffet sig behørig Oplysning om, hvordan den Sag virkelig hang sammen.

Den hænger altsaa saaledes sammen, at denne Dreng, som tre Gange i Forvejen er straffet for Tyveri og har gjort sig skyldig i fire Tyverier sammen med andre, hvoraf de to ere Indbrudstyverier, er dømt til 25 Slag Rotting. Efter Dommen viser det sig ikke, at han er tuberkuløs, men derimod, at han, som Lægeattesten gaar ud paa, har Anlæg til Tuberkulose, hvilket jeg antager maa være noget væsentlig andet. Og derfor bliver, da Administrationen ikke har Myndighed til under saadanne Forhold at forandre Straffen, Sagen indanket til Højesteret, der nedsætter Straffen til Fængsel paa sædvanlig Fangekost i 60 Dage. Nu siger det ærede Medlem, at Fangekost er indskrænket Kost, og at det at sætte denne Dreng paa indskrænket Kost i to Maaneder er det samme som en Dødsdom. Ved det ærede Medlem da, hvad Fangekost er? Det er den Kost, der gives til alle dem, der sidde i Fængslerne. Forskellen mellem Varetægtsarrest og simpelt Fængsel paa den ene Side og Fængsel paa sædvan-